

JUMALATEENISTUSTE LAULUD

UNGARI KIRIKUTEGELASTE
LÄBISÕIDUL SOOME

14. JUULIL 1937
TALLINNA JAANI KIRIKUS.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOOGU

6 57704107

ALGLAUL:

Oh Isa taevariigi sees,
 Sa käsüd meid kõik südamest
 Kui vennaksed sind paluda
 Ja hädas appi kutsuda.
 Oh aita, et ei üksi keel,
 Vaid paluksid ka hing ja meel.

Su nimi saagu kiidetud,
 Su sõna selgest õpetud,
 Su püha nime auks ka
 Meid aita pühast elada,
 Et kaoks valeõpetus
 Ja lõpeks rahva rumalus.

Su riik, see tulgu sinu käest
 Meil' nüüd ja pärast igavest,
 Ja Vaimu oma anniga
 Las' meie juures elada;
 Kõik põrgu viha lämmata
 Ja kogudust ka õnnista.

ALGTERVITUS, õp. L. Raudkepp.

LAUL:

Meil' tuleb abi Jumalast,
 Kes ikka vägev olnud!
 Ta peastab hädast vägevast,
 Mis meie peale tulnud.
 Küll kuri vaenlane
 Meid vihkab kurjaste,
 Ta tuleb sõdima
 Nüüd kavalusega,
 Ei ole tema sarnast.

Kõik meie nõu on tühine,
 Ei mõju meie vägi;
 See võib meid aita õieti,
 Kes patust lahti tegi.
 Kes see on? küsid sa.
 Suur Jeesus! kostan ma,
 See Issand suurest väest,
 See Jumal, kelle käest
 Kõik võimus meile tuleb.

KEZDŐÉNEK:

Mi Atyánk, ki vagy mennyekben.
 Hozzád sietünk lélekben
 S miként magad parancsolád,
 Imádkozunk, mint egy család.
 Add, fohászunk ne az ajkon,
 De szívünk mélyén fakadjon.

Szenteltessék meg te neved!
 Tanuljuk szent beszédedet
 És míg a sír ránk nem borul,
 Éljnük, mint hívek jámborul.
 Tévelygéstől óvd nyájadat,
 Hü pásztorunk te légy magad.

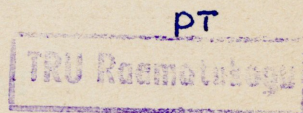
Jőjjön el a te országod,
 Terjeszd a fényt, igazságod;
 Vezérünk szentlelked legyen,
 Hogy néped el ne tévedjen.
 Törd meg a Sátán erejét,
 Egyházadat te áldd, te véd.

SZENTHÁROMSÁGÚDVÖZLET, õp. E.
Raudkepp.

ÉNEK:

Erős vár a mi Istenünk,
 Jó fegyverünk és pajzsunk;
 Ha ő velünk, ki ellenünk?
 Az Ur a mi oltalmunk.
 Az ő ellenség.
 Most is üldöz még,
 Nagy a serege,
 Csalárdság fegyvere,
 Nincs ilyen több a földön.

Erőnk magába mit sem ér,
 Mi csakhamar elesnénk;
 De küzd velünk a hős vezér,
 Kit Isten rendelt mellénk.
 Kérdezed:ki az?
 Jézus Krisztus az,
 Isten szent Fia,
 Az ég és föld Ura,
 Ó a mi diadalmunk.

320-17

Tallinni alesperes Kuusik Pál beszéde.

Szöveg: 1. János leveleiből 4, 16-b: „Az Isten szeretet!“
(Jumal on armastus!)

Az igehirdetés vezérgondolata:

Az észti nép nevében, akik legnagyobb részben a luteránus egyház tagjai, üdvözölöm Önöket szívből, drága fajrokonaink, testvéreink. Üdvözölöm Önöket az egész észti evangélikus-luteránus egyház és püspöke nevében, mivel éppen egy napig itt tartózkodnak, fáradságukat kipihenik és a mi életmódunkkal megismerkednek.

Nekünk igen kedves esemény hogy körünkben megjelentek. Annal is inkább mert épp e nyáron volt azon nagy örömben részünk, hogy mi az evangélikus egyház lelkészei és felelősei az Önök Egyházának vendégeiként tartózkodhatunk Magyarországon.

Mikor én az Óbudai templomban az észtek nevében üdvözlőt mondtam, akkor két észti színű kis zsákocskát nyújtottam át az ottani ref. gyülekezetnek, az egyikben az észti hazaföldje a másikban észti rozsszemek voltak. Ezzel azt akartam jelképezni, hogy szívem hő vágya volna, ha népeink megint egyszer egy családnak érezhetnék magukat, egy népnek, akiknek kedves a másik termőföldje amin élünk, kedves a más mindennapi kenyere, mivel e rövid földi tartózkodásunk alatt táplálkozunk. Pál apostol szavaival üdvözöltem honfitársait: „Ti Krisztus levelei vagytok“ (2. Korint. 3, 3) kívánva, hogy látogassuk egymást mint a levelek.

Most mint Krisztus levelei eljöttek hozzánk látogatóba messziről üdvözölni bennünket s a mi földünkön tartózkodva a mi mindennapi kenyerünket eszik.

Drága vendégeink! Nagy öröm nekünk Önöket körünkben látni. Ezen szép szavakkal üdvözölöm Önöket „Az Isten szeretet“ és melegen dobogó szívünkkel kívánom, hogy az Isten kegyelme kísérelje Önöket hosszú utazásuk alatt és áldja meg Önöket az Isten gazdag szeretete azon órákban mikor körünkben tartózkodnak.

„Isten a szeretet“ mennyi szépség, mennyi erő és mennyi vigasz, mennyi viláosság és napfény ezen egyszerű és szívélyes sorokban! Isten a szeretet.

Mi észtek igen sokra becsüljük azon vallásos hazafiasságot mit Magyarországon tartózkodásunk alatt megfigyeltünk, ami markánsan és erőteljesen vonul végig a köztudaton. Bár az idők járása nehéz, a nép és állam töredezett, bár véres könnyek hullanak a nemzeti öntudat seibeiből, — Önök mégis bíznak Istenben, tudják hogy Ő nem hagyja szegényben Önöket, hiszik, hogy apai szive van, gondoskodó és szerető szív és ebben a szívben bíznak akkor is, ha időt igényel Isten szeretetének bizonyítéka. Mi szívből kívánjuk, vigyék magukkal azon tudatot, hogy az Önök távoli barátai, rokonai itt fenn Esztorországban Önökkel együtt éreznek s Önökért imádkoznak. Hazaérkezve kérem, mondják meg ezt az otthoniaknak.

Isten áldja Önöket ezen utukon és kísérelje szeretetsugaraival. Éreszék ezen utazásuk alatt, hogy mint a hal boldog, ha úszhat a vízben, mint a madár boldog ha a levegőbe emelkedhet úgy az ember is boldog, ha felkeresi Isten szeretetét. Mintahogy Pál apostol mondja „Azoknak akik Istent szeretik minden a javokra van.“ Isten a szeretet és aki a szeretetben marad, Istenben marad. Ámen!

ALGLAUL:

Oh Isa taevariigi sees,
Sa käsüd meid kõik südamest
Kui vennaksed sind paluda
Ja hädas appi kutsuda.
Oh aita, et ei üksi keel,
Vaid paluksid ka hing ja meel.

Su nimi saagu kiidetud,
Su sõna selgest õpetud,
Su püha nime auks ka
Meid aita pühast elada,
Et kaoks valeõpetus
Ja lõpeks rahva rumalus.

Su riik, see tulgu sinu käest
Meil' nüüd ja pärast igavest,
Ja Vaimu oma anniga
Las' meie juures elada;
Kõik põrgu viha lämmata
Ja kogudust ka õnnista.

ALGTERVITUS, õp. L. Raudkepp.

LAUL:

Meil' tuleb abi Jumalast,
Kes ikka vägev olnud!
Ta peastab hädast vägevast,
Mis meie peale tulnud.
Küll kuri vaenlane
Meid vihkab kurjaste,
Ta tuleb sõdima
Nüüd kavalusega,
Ei ole tema sarnast.

Kõik meie nõu on tühine,
Ei mõju meie vägi;
See võib meid aita õieti,
Kes patust lahti tegi.
Kes see on? küsid sa.
Suur Jeesus! kosten ma,
See Issand suurest väest,
See Jumal, kelle käest
Kõik võimus meile tuleb.

KEZDÓÉNEK:

Mi Atyánk, ki vagy mennyekben.
Hozzád sietünk lélekben
S miként magad parancsolád,
Imádkozunk, mint egy család.
Add, fohászunk ne az ajkon,
De szívünk mélyén fakadjon.

Szenteltessék meg te neved!
Tanuljuk szent beszédedet
És míg a sír ránk nem borul,
Éljünk, mint hívek jámborul.
Tévelygéstől óvd nyájadat,
Hü pásztorunk te légy magad.

Jöjjön el a te országod,
Terjeszd a fényt, igazságod;
Vezérünk szentlelked legyen,
Hogy néped el ne tévedjen.
Törd meg a Sátán erejét,
Egyházadat te áldd, te véd.

SZENTHÁROMSÁGÜDVÖZLET, õp. E.

Raudkepp.

ÉNEK:

Erős vár a mi Istenünk,
Jó fegyverünk és pajzsunk;
Ha ő velünk, ki ellenünk?
Az Ur a mi oltalmunk.
Az ős ellenség.
Most is üldöz még,
Nagy a serege,
Csalárdság fegyvere,
Nincs ilyen több a földön.

Erőnk magába mit sem ér,
Mi csakhamar elesnénk;
De küzd velünk a hős vezér,
Kit Isten rendelt mellénk.
Kérdezed: ki az?
Jézus Krisztus az,
Isten szent Fia,
Az ég és föld Ura,
Ő a mi diadalmunk.

Tallinni alesperes Kuusik Pál beszéde.

Szöveg: 1. János leveleiből 4, 16-b: „Az Isten szeretet!“
(Jumal on armastus!)

Az igehirdetés vezérgondolata:

Az észti nép nevében, akik legnagyobbbrészt a luteránus egyház tagjai, üdvözölöm Önöket szívből, drága fajrokonaink, testvéreink. Üdvözlöm Önöket az egész észti evangélikus-luteránus egyház és püspöke nevében, mivel éppen egy napig itt tartózkodnak, fáradságukat kipihenik és a mi életmódunkkal megismerkednek.

Nekünk igen kedves esemény hogy körünkben megjelentek. Annal is inkább mert épp e nyáron volt azon nagy örömben részünk, hogy mi az evangélikus egyház lelkszei es feleségeik az Önök Egyházának vendégeiként t a r t ó z k o d h a t t u n k Magyarországon.

Mikor én az Óbudai templomban az észtek nevében üdvözlöttem mondtam, akkor két észti színű kis zsákocskát nyújtottam át az ottani ref. gyülekezetnek, az egyikben az észti hazaföldje a másikban észti rozsszemek voltak. Ezzel azt akartam jelképezni, hogy szívem hő vágya volna, ha népeink megint egyszer egy családnak érezhetnék magukat, egy népnek, akiknek kedves a másik termőföldje amin élünk, kedves a más mindennapi kenyere, mivel e rövid földi tartózkodásunk alatt táplálkozunk. Pál apostol szavaival üdvözöltem honfitársait: „Ti Krisztus levelei vagytok“ (2. Korint. 3, 3) kívánva, hogy látogassuk egymást mint a levelek.

Most mint Krisztus levelei eljöttek hozzánk látogatóba messziről üdvözölni bennünket s a mi földünkön tartózkodva a mi mindennapi kenyerünket eszik.

Drága vendégeink! Nagy öröm nekünk Önöket körünkben látni. Ezen szép szavakkal üdvözlöm Önöket „Az Isten szeretet“ és melegen dobogó szívünkkel kívánom, hogy az Isten kegyelme kísérelje Önöket hosszú utazásuk alatt és áldja meg Önöket az Isten gazdag szeretete azon órákban mikor körünkben tartózkodnak.

„Isten a szeretet“ mennyi szépség, mennyi erő és mennyi vigasz, mennyi világosság és napfény ezen egyszerű és szívélyes sorokban! Isten a szeretet.

Mi észtek igen sokra becsüljük azon vallásos hazafiasságot mit Magyarországon tartózkodásunk alatt megfigyeltünk, ami markánsan és erőteljesen vonul végig a köztudaton. Bár az idők járása nehéz, a nép és állam töredezett, bár véres könnyek hullanak a nemzeti öntudat sebeiből, — Önök mégis bíznak Istenben, tudják hogy Ő nem hagyja szégyenben Önöket, hiszik, hogy apai szíve van, gondoskodó és szerető szív és ebben a szívben bíznak akkor is, ha időt igényel Isten szeretetének bizonyítéka. Mi szívből kívánjuk, vigyék magukkal azon tudatot, hogy az Önök távoli barátai, rokonai itt fönn Esztországban Önökkel együtt éreznek s Önökért imádkoznak. Hazaérkezve kérem, mondják meg ezt az otthoniaknak.

Isten áldja Önöket ezen utukon és kísérelje szeretetsugaraival. Éreszék ezen utazásuk alatt, hogy mint a hal boldog, ha úszhat a vízben, mint a madár boldog ha a levegőbe emelkedhet úgy az ember is boldog, ha felkeresi Isten szeretetét. Mintahogy Pál apostol mondja „Azoknak akik Istent szeretik minden a javokra van.“ Isten a szeretet és aki a szeretetben marad, Istenben marad. Ámen!

PÜHADELAUL:

Suur Jumal teeb, mis tõutab,
 Ja tahab Vaimu anda:
 Ehk kuri selts küll ähvardab,
 Ei jõua vastu panna;
 Ehk võetakse nüüd
 Meilt ihu, raha, hüüd:
 Et mingi igavest!
 Ei saa nad kasu sest,
 Meil, taevariik peab jääma!

ÜNNEPIÉNEK:

Az ige kõszállként megáll
 Megszégyenül, ki bántja;
 Velünk az Ur táborba száll,
 Szentlelkét ránk bocsátja.
 Kincünk, életünk,
 Nőnk és gyermekünk
 Mind elvehetik,
 Mit ér ez ő nekik!
 Mienk a menny örökre.

PALVE.

IMÁDSÁG.

ÖNNISTUS.

ÁLDÁS.

LAUL:

ÉNEK:

Kiida nüüd Issandat, kes sulle
 Sigidust annud,
 Kes sulle taevas õndsuse valmis on pan-
 nud,

Mõtle see peal,
 Et Kõigevägevam teal
 Ikka kui Issand sind kannud.

Kiida nüüd Issandat, kiida, hing, Jumala
 nime,
 Mis ial liigub, see kiitku, sest tema teeb
 imet!

Su valgus ta:
 Oh seda mäleta sa!
 Sest ütle kiites nüüd: Aamen!

Dicsérd őt, kinek szerelme rád harmat-
 ként árad,
 Áldással ő koronázza szorgalmas mun-
 kádat.

El ne feledd,
 Mennyi jót tesz te veled
 Stőle hited miket várhat!

Dicsérd őt, mert boldogok, kik ő benne
 remélnek;
 Jöjjetek, zendüljön ajkunkon háladó ének.

Ki híve vagy,
 Áldd, magasztald őt s vigadj.
 Dicsőség legyen nevének.

